

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 1021

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 4 noiembrie 2025

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
ACTE ALE SENATULUI		DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
127. — Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Senatului nr. 134/2024 privind aprobarea componenței numerice și nominale a comisiilor permanente ale Senatului.....	2	507. — Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, de către domnul Gigi-Dorinel Iancu a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Instituției Prefectului — Județul Teleorman	13
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		508. — Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare, de către domnul Marius-Cristian Ghincea a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Instituției Prefectului — Județul Ilfov	13
Decizia nr. 242 din 15 mai 2025 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (2) lit. m) din Ordonanța Guvernului nr. 41/2003 privind dobândirea și schimbarea pe cale administrativă a numelor persoanelor fizice	2–4	509. — Decizie privind acordarea autorizării pentru Dendrio Technology — S.R.L. privind utilizarea echipamentelor de infrastructură 5G.....	14
Decizia nr. 281 din 29 mai 2025 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene și ale art. 38 alin. (3) lit. h) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, în interpretarea dată prin Decizia nr. 59 din 28 septembrie 2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.....	5–11	510. — Decizie privind acordarea autorizării pentru Arbor Networks UK Limited privind utilizarea echipamentelor de infrastructură 5G.....	14
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		511. — Decizie privind acordarea autorizării pentru Racom S.R.O. privind utilizarea echipamentelor de infrastructură 5G	15
925. — Hotărâre privind completarea anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.016/2010 pentru stabilirea Sistemului de informare și monitorizare a traficului navelor maritime care intră/ies în/din apele naționale navigabile ale României	12	512. — Decizie privind acordarea autorizării pentru ZA Cloud — S.R.L. privind utilizarea echipamentelor de infrastructură 5G	15
		513. — Decizie privind acordarea autorizării pentru DENDRIO SOLUTIONS — S.R.L. privind utilizarea echipamentelor de infrastructură 5G	16

ACTE ALE SENATULUI**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****SENATUL****HOTĂRÂRE****pentru modificarea Hotărârii Senatului nr. 134/2024
privind aprobarea componenței numerice și nominale
a comisiilor permanente ale Senatului**

În temeiul prevederilor art. 64 alin. (4) și ale art. 67 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 49 și 50 din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, republicat, cu completările ulterioare,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Senatului nr. 134/2024 privind aprobarea componenței numerice și nominale a comisiilor permanente ale Senatului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1303 din 22 decembrie 2024, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— La anexa nr. VII — Componența Comisiei economice, industriei, servicii, turism și antreprenoriat, domnul senator Carp Ionel — Grupul parlamentar al Partidului Social Democrat — se include în componența comisiei pe locul rămas vacant ca urmare a demisiei domnului senator Jianu Florin-Nicolae — Grupul parlamentar al Partidului Social Democrat.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 3 noiembrie 2025, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA ABRUDEAN

București, 3 noiembrie 2025.
Nr. 127.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 242****din 15 mai 2025****referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (2) lit. m)
din Ordonanța Guvernului nr. 41/2003 privind dobândirea și schimbarea
pe cale administrativă a numelor persoanelor fizice**

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scântei	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (2) lit. m) din Ordonanța Guvernului nr. 41/2003 privind dobândirea și schimbarea pe cale administrativă a numelor persoanelor fizice, excepție ridicată de Horia Bogdan Orban în Dosarul nr. 1.218/93/2019 al Tribunalului

Ilfov — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.283D/2020.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care, în esență, pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, deoarece autorul acesteia nu are legitimitate procesuală, iar textul criticat nu are nicio importanță practică pentru acesta.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Decizia civilă nr. 719R din 12 noiembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 1.218/93/2019/a1, **Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă** — admiținând recursul împotriva Încheierii din 19 octombrie 2020, pronunțată de

Tribunalul Ilfov — Secția civilă, prin care s-a respins cererea de sesizare a Curții Constituționale — **a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (2) lit. m) din Ordonanța Guvernului nr. 41/2003 privind dobândirea și schimbarea pe cale administrativă a numelor persoanelor fizice**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Horia Bogdan Orban într-o cauză având ca obiect constatarea prejudiciului produs prestigiului, demnității, onoarei și reputației profesionale, precum și constatarea caracterului ilicit al faptelor imputate părții și obligarea acesteia să își schimbe numele de familie pe cale administrativă.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține, în esență, că textul de lege criticat este lipsit de previzibilitate, ceea ce contravine art. 1 alin. (5) din Constituție, deoarece una dintre cerințele principiului respectării legilor se referă implicit la calitatea actelor normative. Se invocă în acest sens deciziile Curții Constituționale nr. 1 din 10 ianuarie 2014 și nr. 17 din 21 ianuarie 2015. Astfel, se susține că dispozițiile de lege criticate nu respectă cerințele de stabilitate, previzibilitate și claritate, deoarece permit schimbarea numelui pe cale administrativă și pentru „alte asemenea cazuri temeinic justificate”, fără a stabili anumite criterii care să se circumscrie acestor cazuri. Or, lipsa unor criterii concrete care să stabilească acele „alte asemenea cazuri justificate” conduce la imprevizibilitatea textului de lege criticat și, implicit, la încălcarea dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție, deoarece, de la caz la caz, în mod arbitrar, fără a avea criterii bine delimitate, se poate decide cu privire la schimbarea numelui pe cale administrativă.

6. Se mai susține că textul de lege criticat contravine dispozițiilor art. 16 din Constituție, deoarece anumite persoane pot solicita și obține schimbarea numelui pe cale administrativă, în timp ce altor persoane li se poate imputa faptul că solicitarea lor nu se încadrează în cazurile temeinic justificate. Or, întrucât numele nu reprezintă doar un drept subiectiv nepatrimonial, ci îndeplinește și funcția de identificare a persoanei la nivel de societate, constituindu-se într-un atribut de identificare, textul de lege criticat, în forma actuală, dă naștere unei situații de inechitate, câtă vreme admiterea sau respingerea unei astfel de cereri rămâne la latitudinea celui însărcinat cu soluționarea acesteia, care decide conform propriilor convingeri.

7. De asemenea, autorul excepției de neconstituționalitate consideră că dispozițiile criticate contravin și prevederilor art. 21 din Constituție, deoarece dreptul unei persoane de a introduce o acțiune în justiție implică obligația corelativă a statului de a soluționa această acțiune. În acest sens invocă jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la dreptul la un proces echitabil, consacrat de art. 6 din Convenție.

8. Textul de lege criticat încalcă accesul liber la justiție, deoarece, în lipsa unor criterii bine determinate care să se circumscrie unor asemenea cazuri temeinic justificate, celui îndreptățit să solicite obligarea persoanei care i-a dobândit numele prin căsătorie să și-l schimbe pe cale administrativă i se poate respinge cererea pentru simplul fapt că nu se încadrează în unul dintre cazurile temeinic justificate.

9. Or, având în vedere că numele este un element relevant al vieții private și al vieții familiale, păstrarea numelui dobândit în timpul căsătoriei de către o persoană care a devenit nedemnă de a-l purta, cu toate că cel al cărui nume îl poartă se opune, echivalează cu intruziune în viața privată și de familie.

10. Prin urmare, având în vedere că dreptul la nume este strâns legat de dreptul la viață și la integritate personală, posibilitatea instanței de a respinge o astfel de cerere pentru că solicitarea nu se circumscrie vreunui dintre motivele temeinic justificate echivalează cu încălcarea principiului accesului liber la justiție.

11. **Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este

neîntemeiată. Astfel, potrivit art. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 41/2003, cetățenii români pot obține, pentru motive temeinice, schimbarea pe cale administrativă a numelui de familie sau a prenumelui. Împotriva dispoziției consiliului municipal de soluționare a cererii petentului de schimbare a numelui, acesta din urmă are posibilitatea legală de a formula plângere, care urmează să fie soluționată de către instanța de judecată competentă, tribunalul. Ulterior, soluția pronunțată este supusă recursului care va fi judecat de către Curtea de Apel București. Așadar, controlul de legalitate al instanței intervine în analiza legalității modului de soluționare a plângerii formulate împotriva deciziei organului administrativ, asigurându-i-se părții accesul liber la justiție care nu îi este astfel îngrădit. În fața obligativității respectării legilor și a Constituției, toți cetățenii au o poziție egală, având aceleași drepturi, inclusiv dreptul la un proces echitabil și acces liber la justiție.

12. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum este menționat în actul de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 4 alin. (2) lit. m) din Ordonanța Guvernului nr. 41/2003 privind dobândirea și schimbarea pe cale administrativă a numelor persoanelor fizice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 68 din 2 februarie 2003, care aveau următorul conținut: „(2) Sunt considerate ca întemeiate cererile de schimbare a numelui în următoarele cazuri: (...) m) alte asemenea cazuri temeinic justificate.”

16. Curtea observă că Ordonanța Guvernului nr. 41/2003 a fost abrogată prin art. II din Legea nr. 105/2022 pentru modificarea și completarea Legii nr. 119/1996 cu privire la actele de stare civilă, precum și pentru abrogarea Ordonanței Guvernului nr. 41/2003 privind dobândirea și schimbarea pe cale administrativă a numelor persoanelor fizice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 412 din 29 aprilie 2022. Însă, în considerarea Deciziei nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, în baza căreia Curtea Constituțională analizează dispoziții din legi sau ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare, obiectul prezentei excepții îl reprezintă dispozițiile art. 4 alin. (2) lit. m) din Ordonanța Guvernului nr. 41/2003, întrucât acestea au fost aplicate în cauza în cadrul căreia a fost invocată excepția de neconstituționalitate.

17. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 16 privind egalitatea în fața legii și art. 21 privind accesul liber la justiție. De asemenea, se invocă încălcarea dispozițiilor art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile art. 4 alin. (2) din Ordonanța Guvernului

nr. 41/2003 enumeră cazurile în care cererile de schimbare a numelui pe cale administrativă sunt considerate ca întemeiate. După ce la lit. a)-l) ale art. 4 alin. (2) legiuitorul a prevăzut expres cazuri în care sunt considerate ca fiind întemeiate cererile de schimbare a numelui pe cale administrativă, lit. m) a aceluiași articol prevede „*alte asemenea cazuri temeinic justificate*” în care cererile de schimbare a numelui pe cale administrativă sunt considerate întemeiate. Astfel, enumerarea prevăzută de aceste dispoziții este una exhaustivă, iar nu una limitativă.

19. În cauza dedusă judecării instanței judecătorești care a sesizat Curtea Constituțională, reclamantul — autor al excepției de neconstituționalitate a solicitat obligarea fostei soții să își schimbe numele obținut în urma acordului pe care acesta l-a dat în dosarul de divorț. Astfel, autorul excepției este nemulțumit de faptul că situația în care se află nu se încadrează în unul dintre cazurile temeinic justificate pentru a fi considerată întemeiată cererea de obligare a fostei soții de a-și schimba numele.

20. Analizând aceste susțineri, Curtea reține că, în realitate, aspectele criticate de autorul excepției de neconstituționalitate — și anume incidența textului de lege criticat în ipoteza în care se solicită fostului soț să își schimbe numele păstrat după divorț — reprezintă chestiuni de interpretare și aplicare a legii de către instanțele judecătorești și nu intră în competența de soluționare a Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (1) și (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, asigură controlul de constituționalitate a legilor, a ordonanțelor Guvernului, a tratatelor internaționale și a regulamentelor Parlamentului, prin raportare la dispozițiile și principiile Constituției.

21. Printr-o jurisprudență constantă, Curtea Constituțională s-a pronunțat cu privire la competența exclusivă a instanțelor judecătorești de a soluționa probleme care țin de interpretarea și/sau aplicarea legii. Referitor la conținutul și întinderea celor două noțiuni cuprinzătoare, interpretarea, respectiv aplicarea legii, Curtea Constituțională a reținut că acestea acoperă identificarea normei aplicabile, analiza conținutului său și o necesară adaptare a acesteia la faptele juridice pe care le-a stabilit, iar instanța de judecată este cea care poate dispune de

instrumentele necesare pentru a decide cu privire la aceste aspecte (a se vedea în acest sens Decizia nr. 838 din 27 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 461 din 3 iulie 2009, sau Decizia nr. 164 din 21 martie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 960 din 25 septembrie 2024, paragraful 20).

22. Totodată, Curtea a constatat că interpretarea normelor de lege este operațiunea de stabilire a conținutului și a sensului la care acestea se referă și este o etapă absolut necesară în vederea aplicării corecte a legii situației de fapt concrete din cauză, instanța de judecată fiind ținută să aplice în acest scop metodele de interpretare a normelor juridice. Așa cum a stabilit Curtea, în mod constant, în jurisprudența sa, interpretarea legilor este o operațiune rațională, utilizată de orice subiect de drept, în vederea aplicării și respectării legii, având ca scop clarificarea înțelesului unei norme juridice sau a câmpului său de aplicare. Instanțele judecătorești interpretează legea, în mod necesar, în procesul soluționării cauzelor cu care au fost investite, interpretarea fiind faza indispensabilă procesului de aplicare a legii. Oricât de clar ar fi textul unei dispoziții legale — se arată în Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 22 noiembrie 1995, pronunțată în Cauza *C.R. împotriva Regatului Unit*, paragraful 34 —, în orice sistem juridic există, în mod inevitabil, un element de interpretare judiciară (a se vedea în acest sens Decizia nr. 600 din 14 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 395 din 11 iunie 2009, sau Decizia nr. 294 din 28 mai 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 960 din 25 septembrie 2024, paragraful 27).

23. Prin urmare, nu intră sub incidența controlului de constituționalitate exercitat de Curte aplicarea și interpretarea legii, acestea fiind de resortul exclusiv al instanței de judecată care judecă fondul cauzei, precum și al instanțelor de control judiciar, astfel cum rezultă din prevederile coroborate ale art. 126 alin. (1) și (3) din Constituție.

24. În consecință, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (2) lit. m) din Ordonanța Guvernului nr. 41/2003, astfel cum a fost formulată, este inadmisibilă.

25. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (2) lit. m) din Ordonanța Guvernului nr. 41/2003 privind dobândirea și schimbarea pe cale administrativă a numelor persoanelor fizice, excepție ridicată de Horia Bogdan Orban în Dosarul nr. 1.218/93/2019 al Tribunalului Ilfov — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 15 mai 2025.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

pentru **MARIAN ENACHE**,

în temeiul art. 426 alin. (4) din Codul de procedură civilă
coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992

privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale,
semnează

ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 281

din 29 mai 2025

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene și ale art. 38 alin. (3) lit. h) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, în interpretarea dată prin Decizia nr. 59 din 28 septembrie 2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Patricia-Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantei Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene și ale art. 38 alin. (3) lit. h) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, în interpretarea dată prin Decizia nr. 59 din 28 septembrie 2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept. Excepția a fost ridicată de Sindicatul Independent al Medicilor din Maramureș, în numele membrilor săi Zagyva Piroska Judit și alții, în Dosarul nr. 35/100/2020 al Curții de Apel Cluj — Secția a IV-a pentru litigii de muncă și asigurări sociale și constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.230D/2021.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că la dosar au fost depuse mai multe înscrisuri *amicus curiae* din partea Sindicatului Medicilor „Promedica” din Craiova, a Colegiului Județean al Medicilor Maramureș din Baia Mare, a Camerei Federative a Sindicatelor din România (CFSMR) din București, a Camerei Județene a Medicilor din Arad, a Sindicatului Sindimed Bacău, a Federației Europene a Medicilor Angajați din Bruxelles și a Sindicatului Materna din Timișoara, prin care se susține admiterea excepției de neconstituționalitate.

4. Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele Curții Constituționale nr. 1.333D/2021 și nr. 1.337D/2021, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a aceluiași dispoziții de lege, excepție ridicată de Sindicatul Independent al Medicilor din Maramureș, respectiv de același sindicat în numele membrei Damian Ildiko în dosarele nr. 36/100/2020 și nr. 649/100/2020 ale Tribunalului Maramureș — Secția I civilă.

5. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

6. Magistratul-asistent referă asupra faptului că la dosare au fost depuse înscrisuri *amicus curiae* din partea Federației „Solidaritatea Sanitară” din România, cu sediul în București, prin care se susține admiterea excepției de neconstituționalitate.

7. Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor. Reprezentanta Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 1.333D/2021 și nr. 1.337D/2021 la Dosarul nr. 1.230D/2021, care a fost primul înregistrat.

8. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantei Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată. În acest sens invocă cele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 339 din 9 iulie 2024.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

9. Prin Încheierea din 2 martie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 35/100/2020, Curtea de Apel Cluj — Secția a IV-a pentru litigii de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene și ale art. 38 alin. (3) lit. h) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, în interpretarea dată prin Decizia nr. 59 din 28 septembrie 2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, conform căreia „drepturile salariale aferente activității prestate de medici în linia de gardă, în afara normei legale de muncă și a programului normal de lucru de la funcția de bază, în baza unui contract individual de muncă cu timp parțial sunt incluse în categoria elementelor sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar”. Excepția a fost ridicată de Sindicatul Independent al Medicilor din Maramureș, în numele membrilor Zagyva Piroska Judit și alții, într-o cauză având ca obiect soluționarea unor cereri privind drepturi bănești.

10. Prin Încheierea din 1 aprilie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 36/100/2020, și Încheierea din 16 martie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 649/100/2020, Tribunalul Maramureș — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 și ale art. 38 alin. (3) lit. h) din Legea-cadru nr. 153/2017, astfel cum au fost interpretate prin Decizia nr. 59 din 28 septembrie 2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept. Excepția a fost ridicată de Sindicatul Independent al Medicilor din Maramureș, respectiv de același sindicat în numele membrei Damian Ildiko în cadrul unor cauze având ca obiect soluționarea unor cereri privind drepturi bănești.

11. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile de lege criticate, în interpretarea dată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept prin Decizia nr. 59 din 28 septembrie 2020, sunt contrare prevederilor constituționale ale art. 16, 41 și 44 raportat la art. 20 și art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și prevederilor art. 53 din Constituție. În acest sens se arată că se creează o discriminare între medicii care sunt angajați ai unității medicale în care desfășoară orele de gardă și medicii care nu sunt angajați ai unității medicale în care desfășoară orele de gardă, întrucât, în timp ce primilor li se consacră caracterul de „element de salarizare”, și nu caracterul unui veritabil salariu de bază cu privire la drepturile salariale aferente orelor de gardă, cu consecința plafonării lor la nivelul ianuarie 2018, celor din a doua categorie (care nu au un contract individual de muncă pentru norma de bază) li se consacră prin art. 3 din capitolul II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 în mod expres caracterul de salariu de bază, și nu de element salarial.

12. Astfel, în aplicarea art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 și a art. 38 alin. (3) lit. h) din Legea-cadru nr. 153/2017, în interpretarea instanței supreme, medicii care vor efectua ore de gardă în aceeași unitate medicală în baza acelorași contracte de muncă cu timp parțial, în aceleași condiții (lucrând probabil împreună), vor avea un tratament juridic salarial diferit în raport cu existența sau inexistența unui contract de muncă încheiat cu unitatea medicală pentru norma legală de muncă. Pentru cei care au contract pentru norma legală (având stabilit un salariu de bază pentru norma legală) dreptul salarial pentru orele de gardă peste norma legală va avea caracter de „element salarial” cu o valoare plafonată, iar pentru ceilalți, care nu au un astfel de contract, va avea caracter de „salariu de bază” plătit la nivelul anului 2022, conform funcției, gradului profesional și vechimii, deși ambele categorii de medici vor îndeplini aceleași sarcini, vor avea aceeași funcție, același grad și aceeași vechime.

13. Singura interpretare care ar asigura o egalitate de tratament juridic este cea potrivit căreia orele de gardă sunt salarizate cu salariul de bază la același nivel cu salariul de bază pentru norma legală, și nu interpretarea conform căreia drepturile salariale pentru orele de gardă sunt „elemente ale sistemului de salarizare” la care se referă art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018.

14. Interpretarea Înaltei Curți de Casație și Justiție are la bază argumentul expus la paragraful 75 din Decizia nr. 59 din 28 septembrie 2020, potrivit căruia munca prestată cu titlu de activitate de gardă are mereu aceeași natură juridică și, prin urmare, aceeași modalitate de salarizare, respectiv cea prevăzută de norma cu caracter general care o reglementează, respectiv art. 3 alin. (1) din capitolul II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, potrivit căruia personalul sanitar cu pregătire superioară care efectuează gardă pentru asigurarea continuității asistenței medicale în afara normei legale de muncă și a programului normal de lucru de la funcția de bază se salarizează cu tariful orar aferent salariului de bază.

15. Se apreciază însă că acest argument nu este valid decât în interpretarea potrivit căreia orele de gardă trebuie remunerate conform salariului de bază pentru norma legală, începând cu ianuarie 2019, după expirarea excepției reglementate de art. 38 alin. (3) lit. h) din Legea-cadru nr. 153/2017. O interpretare contrară ar conduce la concluzia că până și orele de gardă care se efectuează pentru completarea normei legale de muncă ar trebui remunerate la valoarea din ianuarie 2018, și nu prin raportare la nivelul salariului de bază reglementat pentru norma legală.

16. Se învederează că art. 38 alin. (3) lit. h) din Legea-cadru nr. 153/2017 nu distinge între diferitele situații în care se efectuează orele de gardă. Se identifică astfel 3 situații distincte, iar analiza incidenței interpretării date de Înalta Curte de Casație și Justiție în fiecare caz în parte dă naștere unor discriminări

între medici. Astfel, principala distincție vizează situația medicilor care au încheiat sau nu un contract de muncă cu unitatea medicală pentru norma legală, discriminarea adusă de interpretarea Înaltei Curți de Casație și Justiție fiind evidentă. A doua distincție se referă la situația reglementată de art. 5 alin. (2) din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, potrivit căruia gardzile efectuate de medici pentru completarea normei legale de muncă și a programului normal de lucru de la funcția de bază, stabilite prin regulamente specifice, reprezintă gardzi obligatorii.

17. În condițiile în care art. 38 alin. (3) lit. h) din Legea-cadru nr. 153/2017 nu distinge între situațiile în care se efectuează gardzi, interpretarea instanței supreme potrivit căreia toate drepturile salariale aferente liniei de gardă constituie elemente ale sistemului de salarizare, plafonate de art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, ar duce la stabilirea a două niveluri ale salariului de bază chiar și în interiorul salarizării pentru norma legală, acolo unde aceasta se completează cu gardzi obligatorii conform art. 5 alin. (2) din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017.

18. O astfel de interpretare este contrară art. 16 din Constituție, fiind profund discriminatorie în sensul în care pentru aceeași activitate să fie stabilite două niveluri salariale diferite în funcție de numărul de ore prestate de medic, spre deosebire de acei medici care nu se află în situația completării normei legale de muncă cu ore de gardă.

19. Dispozițiile art. 5 alin. (4) din capitolul II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, potrivit cărora contravaloarea gardzilor efectuate în afara normei legale de muncă și a programului normal de lucru de la funcția de bază face parte din suma salariilor de bază, confirmă faptul că dreptul salarial pentru orele de gardă este salariul de bază, parte din valoarea salariului total de bază raportat la care se calculează procentul maxim al celorlalte elemente de salarizare, conform art. 25 din Legea-cadru nr. 153/2017, interpretarea contrară fiind neconstituțională.

20. Dispozițiile de lege criticate aduc atingere și prevederilor constituționale ale art. 20, 41 și 44, cu referire la art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Astfel, dreptul la un salariu de bază și la acordarea salariului de bază în conformitate cu munca depusă este garantat. Interpretarea dată de instanța supremă aduce atingere dreptului la un bun, salariu de bază, determinând reinterpretarea acestuia într-o noțiune inferioară, „element de salarizare”, care poate fi diminuat sau plafonat fără a putea fi supus controlului de constituționalitate.

21. Plata drepturilor salariale aferente orelor de gardă ca salariu de bază stabilit prin raportare la salariul de bază pentru norma legală de muncă prevăzute de art. 3 alin. (1) din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 îndreptățește cadrele medicale să invoce protejarea, conform art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, a „bunurilor” acestora, înțelegând aici și creanța în virtutea căreia solicitantul poate pretinde că are cel puțin o speranță legitimă de a obține dreptul de a se bucura efectiv de un drept de proprietate.

22. Se susține, totodată, că restrângerea dreptului privind nivelul salariului de bază pentru orele de gardă corespunzător funcției prin interpretarea acestuia ca „element de salarizare” și includerea sa în interpretarea art. 34 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 contravine prevederilor art. 53 din Constituție, precum și reglementărilor date prin art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, aducând atingere înseși existenței dreptului care, astfel, poate fi modificat sau chiar eliminat. Așadar, neacordarea unui drept stabilit imperativ de lege echivalează cu golirea sa de conținut, cu suprimarea în fapt a acestuia.

23. Se susține că, în conformitate cu prevederile constituționale invocate mai sus, interpretarea dispozițiilor legale trebuie să fie în sensul în care drepturile salariale cuvenite pentru prestarea activității în linia de gardă în vederea asigurării continuității activității medicale în afara normei legale de muncă și a programului normal de lucru nu se încadrează în categoria

drepturilor bănești la care face referire art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018.

24. Argumentele avute în vedere în acest sens vizează, pe de o parte, succesiunea în timp a dispozițiilor legale referitoare la salarizarea personalului medical, din cuprinsul cărora rezultă că, atunci când a intenționat să excepteze drepturile salariale aferente activității prestate în linia de gardă de la acordarea majorărilor prevăzute în contextul aplicării etapizate a Legii-cadru nr. 153/2017, legiuitorul a prevăzut în mod expres acest lucru la art. 38 alin. (3) lit. h) din lege, iar aceste dispoziții au avut o aplicare limitată în timp, și anume până în decembrie 2018. Extinderea acestei limitări trebuie făcută printr-o normă expresă și în mod justificat.

25. Contrar interpretării instanței supreme, opțiunea legiuitorului de a reglementa salarizarea activității realizate în linia de gardă prin încheierea unui contract de muncă cu timp parțial și faptul că între medici și aceeași unitate sanitară au fost încheiate două contracte de muncă distincte produc efecte în mod incontestabil și sub aspectul naturii juridice a drepturilor salariale cuvenite în baza acestora. Obiectul unui asemenea contract de muncă cu timp parțial este reprezentat de efectuarea gărzilor de către personalul sanitar în afara normei legale de muncă și a programului de lucru la funcția de bază, salariul fiind stabilit în raport cu tariful orar aferent salariului de bază, iar durata acestui contract nu poate fi decât aceeași cu cea a contractului de muncă încheiat cu normă întreagă. Or, câtă vreme salariații au, în esență, un singur salariu de bază, în temeiul căruia este stabilit și tariful orar aferent activității prestate în linia de gardă, aceștia ar trebui să beneficieze de un singur salariu brut lunar, fiind discutabilă așadar și din această perspectivă ipoteza existenței în plată a două remunerații distincte, aferente unor contracte de muncă distincte.

26. Autorii excepției apreciază că orele de gardă suplimentare sunt efectuate de medici în baza unui contract de muncă cu timp parțial, distinct de contractul individual de muncă în baza căruia se desfășoară funcția de bază, obiectul contractului de muncă cu timp parțial constituindu-l efectuarea gărzilor în afara normei legale și a programului de lucru aferent funcției de bază. Drepturile salariale aferente muncii prestate în baza contractului cu timp parțial se determină prin raportare la salariul de bază brut lunar, care va fi ajustat în funcție de modificările legislative ulterioare. Așadar, se apreciază că, pentru munca prestată în vederea asigurării continuității activității medicale, medicilor li se cuvine un salariu determinat prin raportare la salariul de bază brut lunar în plată aferent funcției de bază.

27. Salariul cuvenit muncii prestate în baza unui contract distinct (contract individual de muncă cu timp parțial) nu poate fi considerat ca făcând parte din categoria sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și altor elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar. Acest lucru este evident și logic, sporurile, indemnizațiile, compensațiile etc. fiind menționate în contractul încheiat pentru funcția de bază în capitolul referitor la salariul aferent acestei funcții și reprezentând, alături de salariul de bază, componente ale salariului cuvenit angajatului. Dimpotrivă, salariul cuvenit medicilor pentru activitatea de gardă suplimentară este unul distinct, independent de salariul aferent funcției de bază, datorat de angajator în baza unui alt raport juridic (cel rezultat din încheierea unui contract de muncă cu timp parțial) și reprezintă contraprestația unei alte activități, respectiv efectuarea gărzilor în afara normei legale și a programului de lucru aferent funcției de bază.

28. Această interpretare este în concordanță cu prevederile cap. VIII din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care la art. 106 prevede că salariatul încadrat cu contract de muncă cu timp parțial se bucură de drepturile salariale cu normă întreagă, în condițiile prevăzute de lege și de contractele colective de muncă aplicabile, iar drepturile salariale se acordă proporțional cu timpul efectiv lucrat, raportat la drepturile stabilite pentru

programul normal de lucru. În același sens, la art. 104 se menționează expres că salariatul comparabil este salariatul cu normă întreagă din aceeași unitate, care are același tip de contract individual de muncă, prestează aceeași activitate sau una similară cu cea a salariatului angajat cu contract individual de muncă cu timp parțial, avându-se în vedere și alte considerente, cum ar fi vechimea în muncă și calificarea/aptitudinile profesionale.

29. În această interpretare, drepturile salariale aferente muncii prestate ca „gardă suplimentară” începând din ianuarie 2019 s-ar calcula prin raportare la salariul în plată, aferent funcției de bază (având în vedere că activitatea prestată ca gardă suplimentară este identică cu cea prestată în baza contractului individual de muncă pentru funcția de bază). Astfel s-ar evita discriminarea contrară art. 16 din Constituție, asigurându-se un nivel de salarizare egal între medicii care au contract pentru norma legală cu spitalul și cei care nu au un astfel de contract și efectuează doar gărzii.

30. **Curtea de Apel Cluj — Secția a IV-a pentru litigii de muncă și asigurări sociale** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens invocă paragraful 77 din Decizia nr. 59 din 28 septembrie 2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, și arată că, în condițiile în care salarizarea pentru activitatea de gardă este similară atât în ipoteza în care aceasta se realizează pentru completarea normei legale de muncă programului normal de lucru de la funcția de bază, cât și în ipoteza în care se realizează în afara normei legale de muncă și a programului normal de lucru de la funcția de bază (cum este cazul prezentei cauze), iar dispozițiile art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 și ale art. 38 alin. (3) lit. h) din Legea-cadru nr. 153/2017 nu reglementează o salarizare diferită a activității de gardă pentru cele două ipoteze de exercitare a acesteia, prevederile legale criticate sunt constituționale în raport cu dispozițiile art. 16 din Constituție, principiul egalității în drepturi nefiind încălcat. De asemenea, invocă paragrafele 82 și 83 din decizia instanței supreme mai sus amintită și arată că, reținând jurisprudența constantă în materie a Curții Constituționale, Înalta Curte de Casație și Justiție a statuat că legiuitorul este în drept să dispună cu privire la conținutul, limitele și condițiile de acordare a acestora, precum și cu privire la diminuarea ori chiar încetarea acordării lor, fără a fi necesară întrunirea condițiilor stabilite de art. 53 din Constituție, sens în care este și opinia Curții de Apel Cluj.

31. **Tribunalul Maramureș — Secția I civilă**, în Dosarul Curții Constituționale nr. 1.333D/2021, contrar dispozițiilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu și-a exprimat opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate.

32. **Tribunalul Maramureș — Secția I civilă**, în Dosarul Curții Constituționale nr. 1.337D/2021, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, arată că prin art. 38 alin. (3) lit. h) din Legea-cadru nr. 153/2017 legiuitorul a frânt corelația inițial prevăzută pentru drepturile salariale aferente orelor de gardă cu drepturile salariale aferente salariului de bază aflat în plată. Deși situația s-a dorit a fi una temporară și de excepție, aplicabilă până la finele anului 2018, prin art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 acest regim derogatoriu a fost perpetuat și ulterior. Cu alte cuvinte, fără să se facă nicio distincție, norma stabilește că valoarea sporurilor aflate în plată în luna decembrie 2018 se menține și pentru anul 2019, iar, ulterior, ca urmare a modificării normei citate, aceeași situație a fost perpetuată și pentru anul 2020. Or, cum orele de gardă se remunerează sub forma unui spor, iar acest drept a fost limitat prin art. 38 alin. (3) lit. h) din Legea-cadru nr. 153/2017, prin raportare la drepturile cuvenite în luna ianuarie 2018, și prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 drepturile salariale având natura sporurilor au fost în continuare menținute la nivelul lunii ianuarie 2018, rezultă, intermediar, că intrarea în vigoare a regulamentului-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 153/2018 nu a fost de

natură să conducă la modificarea drepturilor salariale aferente orelor de gardă, acestea rămânând la nivelul stabilit anterior, pentru luna ianuarie 2018. Așadar, nu se poate pune problema acordării unui spor stabilit ulterior lunii ianuarie 2018, în condițiile în care pentru activitatea aferentă orelor de gardă legiuitorul a stabilit, prin norme speciale, că salarizarea se face prin raportare la cuantumul acordat în ianuarie 2018. Acest fapt a fost subliniat de Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. 59 din 28 septembrie 2020 în paragrafele 69, 76, 77 și 80. Conchizând, în condițiile în care drepturile salariale aferente orelor de gardă au fost plafonate la nivelul lunii ianuarie 2018 și, în plus, aceste drepturi sunt determinate în mod exclusiv prin raportare la tariful orar aferent salariului de bază, pentru activitatea de gardă prestată în afara timpului normal de muncă nu se pot acorda sporurile prevăzute de regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 153/2018. Contrar celor susținute în excepția de neconstituționalitate, indiferent dacă medicul are sau nu încheiat un contract individual de muncă cu unitatea sanitară și pentru norma de bază, în toate cazurile salarizarea se stabilește conform art. 3 din capitolul II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 respectiv sub forma unui spor raportat la tariful orar al salariului de bază, cu particularitatea că în cazul celor care nu au încheiat un contract pentru funcția de bază, salarii de bază se stabilește prin raportare la funcția și gradul profesional în care aceștia sunt confirmați prin ordin al ministrului sănătății, corespunzător vechimii în muncă. În același sens sunt și considerentele Deciziei nr. 59 din 28 septembrie 2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept. Totodată, din interpretarea sistematică a art. 3 din capitolul II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 rezultă că salarizarea celor două categorii de personal se face în mod identic, ceea ce înseamnă că plafonarea prevăzută de art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 și de art. 38 alin. (3) lit. h) din Legea-cadru nr. 153/2017 se aplică în ambele situații. Așa fiind, nu se poate reține existența unui tratament diferit.

33. Totodată, Tribunalul Maramureș — Secția I civilă reține că este atributul exclusiv al legiuitorului să stabilească modalitatea de salarizare a anumitor activități și să traseze distincții între acestea, fără ca stabilirea unor modalități diferite de salarizare să poată fi considerată o limitare a dreptului în sensul art. 53 din Constituție ori să constituie o atingere a dreptului la muncă sau a dreptului de proprietate, așa cum afirmă reclamantul. Cu alte cuvinte, faptul că legiuitorul a stabilit o modalitate de salarizare diferită a orelor de gardă, raportat la activitatea de bază, nu constituie o încălcare a art. 53, 41 și 44 din Constituție și nici a art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

34. În final, și cel mai important, este de observat că, raportat la art. 3 alin. (1) din capitolul II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, salarizarea orelor de gardă se face după un algoritm special, respectiv prin raportare exclusivă la tariful orar al salariului de bază. Așadar, legiuitorul a exclus acordarea oricăror alte beneficii salariale pentru orele de gardă, precum sporul dedus judecătii, drepturile salariale fiind determinate în mod exclusiv prin raportare la tariful orar stabilit pentru salariul de bază.

35. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

36. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, înscrisurile depuse la dosar, concluziile

procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

37. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

38. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1116 din 29 decembrie 2018, și ale art. 38 alin. (3) lit. h) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017, așa cum aceste dispoziții au fost interpretate prin Decizia nr. 59 din 28 septembrie 2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 30 din data de 12 ianuarie 2021. Dispozițiile de lege criticate au următorul conținut:

— Art. 38 alin. (3) lit. h) din Legea-cadru nr. 153/2017: „Începând cu data de 1 ianuarie 2018 se acordă următoarele creșteri salariale: [...]”

h) *începând cu luna martie 2018 până la 31 decembrie 2018, drepturile salariale aferente activității prestate în linia de gardă, sporul pentru activitatea prestată în ture, sporul acordat pentru munca prestată în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările legale în vigoare nu se lucrează, sporul pentru munca prestată în timpul nopții vor fi determinate conform prevederilor legale aplicabile pentru luna ianuarie 2018. [...]”;*

— Art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018: „Începând cu luna ianuarie 2020, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține cel mult la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie 2019, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”

39. Prin Decizia nr. 59 din 28 septembrie 2020, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a decis că „drepturile salariale aferente activității prestate de medici în linia de gardă, în afara normei legale de muncă și a programului normal de lucru de la funcția de bază, în baza unui contract individual de muncă cu timp parțial sunt incluse în categoria elementelor sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, astfel încât, în temeiul art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, începând cu 1 ianuarie 2019, cuantumul acestora se menține cel mult la nivelul celui acordat pentru luna decembrie 2018, conform prevederilor legale aplicabile pentru luna ianuarie 2018, în temeiul art. 38 alin. (3) lit. h) din Legea-cadru nr. 153/2017, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții”.

40. Autorii excepției consideră că dispozițiile art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 și ale art. 38 alin. (3) lit. h) din Legea-cadru nr. 153/2017, în interpretarea dată prin Decizia nr. 59 din 28 septembrie 2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, sunt contrare următoarelor prevederi constituționale: art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 41 referitor la dreptul la muncă, art. 44 privind proprietatea și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți. De asemenea, susțin că sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 20 prin raportare la dispozițiile art. 1, privind proprietatea, din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

41. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, potrivit reglementărilor capitolului II din anexa nr. II — *Familia ocupațională de funcții bugetare „Sănătate și asistență socială”* la Legea-cadru nr. 153/2017, gărzile pot fi efectuate atât în timpul programului de muncă, cât și în afara acestuia. Gărzile efectuate de medici pentru completarea normei legale de muncă și a programului normal de lucru de la funcția de bază, stabilite prin regulamente specifice, reprezintă gărzi obligatorii [art. 5 alin. (2)]. Pentru gărzile efectuate peste durata normală a timpului de lucru în vederea asigurării continuității asistenței medicale, medicii vor încheia cu unitatea sanitară publică un contract individual de muncă cu timp parțial pentru activitatea prestată în linia de gardă și vor beneficia numai de drepturile aferente activității prestate în linia de gardă [art. 5 alin. (3)].

42. Un contract individual de muncă cu timp parțial încheiat exclusiv în vederea efectuării serviciului de gardă pot încheia și medicii care nu au contract individual de muncă cu unitatea sanitară [art. 3 alin. (5)].

43. În ceea ce privește munca desfășurată în linia de gardă pentru asigurarea continuității asistenței medicale în afara normei legale de muncă și a programului normal de lucru de la funcția de bază, aceasta se salarizează cu tariful orar aferent salariului de bază [art. 3 alin. (1)]. Gărzile efectuate în zilele lucrătoare se salarizează cu un spor de până la 75% din tariful orar al salariului de bază, în timp ce gărzile efectuate în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, potrivit dispozițiilor legale, nu se lucrează se salarizează cu un spor de până la 100% din tariful orar al salariului de bază [art. 3 alin. (2) și (3)].

44. Curtea mai reține că, potrivit legii, contravaloarea gărzilor efectuate în afara normei legale de muncă și a programului normal de lucru de la funcția de bază, cu excepția sporului prevăzut la art. 3 alin. (2) și (3), face parte din suma salariilor de bază [art. 5 alin. (4)].

45. În ceea ce privește dispozițiile de lege criticate, analizând contextul reglementării, Curtea reține că, potrivit art. 43 din Legea-cadru nr. 153/2017, această lege a intrat în vigoare la data de 1 iulie 2017. Dispozițiile art. 38 din Legea-cadru nr. 153/2017 au reglementat aplicarea etapizată a acestei legi. Dispozițiile alin. (2) din acest articol de lege, care reglementează salarizarea pentru anul 2017, prevăd menținerea în plată la nivelul acordat pentru luna iunie 2017, până la 31 decembrie 2017, a cuantumului brut al salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție și indemnizațiilor de încadrare, precum și a cuantumului sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, indemnizația brută de încadrare, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

46. Potrivit alin. (3) din același articol de lege, începând cu data de 1 ianuarie 2018, cuantumul aceluiași drepturi se majorează cu 25% față de nivelul acordat pentru luna decembrie 2017, fără a depăși limita prevăzută la art. 25. În mod excepțional, pentru personalul care ocupă funcțiile de medici, de asistenți medicali și ambulanțieri/șoferi autosanitară, prin excepție de la lit. a), începând cu 1 martie 2018, salariile de bază se majorează la nivelul salariului de bază stabilit potrivit Legii-cadru nr. 153/2017 pentru anul 2022. Cu toate acestea, în ceea ce privește drepturile salariale aferente muncii desfășurate în linia de gardă, dispozițiile art. 38 alin. (3) lit. h) din Legea-cadru nr. 153/2017, care constituie obiectul prezentei excepții de neconstituționalitate, prevăd menținerea acestora conform prevederilor legale aplicabile pentru luna ianuarie 2018. Această reglementare are un caracter derogatoriu, pe perioada anului 2018, de la dispozițiile art. 3 din capitolul II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, care reglementează salarizarea muncii efectuate în linia de gardă.

47. Prin dispozițiile art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 s-a stabilit ca, începând cu luna

ianuarie 2020, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice să fie menținut cel mult la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie 2019.

48. Prin Decizia nr. 59 din 28 septembrie 2020, paragraful 69, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a apreciat că dispozițiile art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privesc și drepturile salariale aferente muncii desfășurate în linia de gardă, întrucât acestea sunt incluse în categoria elementelor sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, astfel încât cuantumul acestora este plafonat la nivelul acordat pentru luna decembrie 2018, respectiv ianuarie 2018. În paragrafele următoare ale aceleiași decizii, instanța supremă, interpretând coroborat dispozițiile art. 7 lit. e) din Legea-cadru nr. 153/2017 și dispozițiile art. 5 alin. (4) din capitolul II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, a concluzionat că drepturile salariale aferente activității de gardă reprezintă un element al sistemului de salarizare specific personalului sanitar care urmează să fie inclus în salariul lunar.

49. Un prim aspect de neconstituționalitate invocat de autorii excepției de neconstituționalitate este acela că prin interpretarea pe care Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a dat-o dispozițiilor de lege supuse controlului de constituționalitate s-ar crea o discriminare între medicii care sunt angajați ai unității medicale, pentru care drepturile salariale aferente activității prestate în linia de gardă sunt calificate drept „elemente de salarizare”, și medicii care nu sunt angajați ai unității medicale în care se desfășoară orele de gardă, pentru care aceleași drepturi au caracterul de salariu de bază. Această diferențiere ar genera un tratament diferit sub aspectul cuantumului remunerației cuvenite.

50. Un alt aspect de neconstituționalitate invocat de autorii excepției se referă la încălcarea prevederilor constituționale referitoare la dreptul la muncă, precum și a prevederilor constituționale și convenționale privind proprietatea. Critica formulată pune în discuție însuși raționamentul juridic al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, arătându-se că interpretarea potrivit căreia drepturile salariale aferente activității prestate în linia de gardă, în afara normei legale de muncă și a programului normal de lucru de la funcția de bază, în baza unui contract individual de muncă cu timp parțial, sunt incluse în categoria elementelor sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar aduce atingere dreptului la un salariu de bază, cuvenit pentru munca prestată.

51. Curtea reține că în jurisprudența sa a statuat, de principiu, că o hotărâre prealabilă pronunțată pentru dezlegarea unei chestiuni de drept (respectiv o decizie pronunțată într-un recurs în interesul legii) nu poate constitui *eo ipso* obiect al excepției de neconstituționalitate, deoarece instanța de contencios constituțional, în acord cu prevederile art. 146 din Legea fundamentală, nu are competența de a cenzura constituționalitatea hotărârilor judecătorești, indiferent dacă sunt pronunțate în dezlegarea unor pricini de drept comun ori în vederea interpretării și aplicării unitare a legii (a se vedea Decizia nr. 418 din 22 septembrie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 197 din 9 martie 2023, paragraful 16). Însă interpretarea care se poate aduce normei juridice de către Înalta Curte de Casație și Justiție prin deciziile în care soluționează recursuri în interesul legii, precum și prin hotărârile prealabile pronunțate pentru dezlegarea unor chestiuni de drept trebuie să țină cont de exigența de ordin constituțional cuprinsă în art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală, potrivit căruia în România respectarea Constituției și a supremației sale este obligatorie (a se vedea Decizia nr. 418 din 22 septembrie 2022, precitată, paragraful 16).

52. De asemenea, Curtea reține că, în jurisprudența sa referitoare la contestarea constituționalității normelor în interpretarea dată acestora prin decizii ale Înaltei Curți de Casație și Justiție, a dezvoltat o analiză în două trepte, prima vizând respectarea competenței sale prevăzute de Constituție, iar cea de-a doua referitoare la raportarea la dispozițiile Constituției a conținutului normativ astfel determinat al normei criticate (Decizia nr. 509 din 30 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1077 din 13 noiembrie 2020, paragraful 15). Astfel, ca premisă a analizei sale cu privire la constituționalitatea textelor criticate în interpretarea dată de instanța supremă, Curtea Constituțională trebuie să stabilească mai întâi dacă această interpretare se încadrează în limitele art. 126 alin. (3) din Constituție (a se vedea Decizia nr. 874 din 16 decembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 213 din 3 martie 2022, paragraful 21, și Decizia nr. 124 din 21 martie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 674 din 21 iulie 2023, paragraful 13).

53. În cauză, Curtea urmează să analizeze dacă Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin Decizia nr. 59 din 28 septembrie 2020, a realizat o veritabilă operă de interpretare a prevederilor.

54. În acest sens, Curtea reține că, prin dispozițiile art. 38 alin. (3) lit. h) din Legea-cadru nr. 153/2017, legiuitorul a făcut o distincție clară în ceea ce privește regimul juridic aplicabil în cazul salariilor de bază în raport cu cel aplicabil drepturilor salariale cuvenite pentru activitatea prestată în linia de gardă. Astfel, în măsura în care prin dispozițiile art. 38 alin. (3) lit. a) și b) au fost reglementate majorări ale salariului de bază pentru personalul care ocupă funcțiile de medici, de asistenți medicali și ambulanțieri/șoferi autosanitară, începând cu 1 ianuarie 2018, dispozițiile art. 38 alin. (3) lit. h) din aceeași lege au stabilit că drepturile salariale cuvenite pentru activitatea prestată în linia de gardă, alături de alte categorii de sporuri, vor fi determinate conform prevederilor legale aplicabile pentru luna ianuarie 2018.

55. Dispozițiile art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 nu precizează în mod expres drepturile salariale cuvenite pentru activitatea prestată în linia de gardă, însă înglobează toate elementele sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar sau solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice, cu excepția salariului de bază ori a soldei de bază.

56. Ulterior, urmărind evoluția legislativă, Curtea constată că dispozițiile art. 31 din capitolul II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, introduse prin art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 63/2023 pentru stabilirea unor măsuri la nivelul structurii organizatorice aferente unităților sanitare, precum și stabilirea unor măsuri privind salarizarea personalului din sistemul sanitar public și pentru completarea unor acte normative în domeniul sănătății și în domeniul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 603 din 30 iunie 2023, dispoziții care au fost modificate și completate ulterior, au prevăzut acordarea unei „indemnizații” pentru activitatea prestată în linia de gardă în baza unui contract individual de muncă cu timp parțial, confirmând opțiunea legiuitorului de a trata distinct regimul drepturilor salariale aferente activității în linia de gardă față de cel aplicabil salariului de bază.

57. De altfel, Curtea observă că însăși reglementarea materiei drepturilor salariale cuvenite pentru activitatea prestată în linia de gardă este cuprinsă în capitolul II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, alături de alte drepturi salariale ce fac parte din salariul lunar acordate personalului din sănătate, din unitățile de asistență medico-socială și din unitățile de asistență socială/servicii sociale.

58. Prin urmare, Curtea Constituțională apreciază că interpretarea dată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept prin Decizia nr. 59 din 28 septembrie 2020 constituie o operațiune rațională de interpretare a dispozițiilor legale ce se conformează sensului dorit de legiuitor, fără să modifice conținutul acestora.

59. Cu privire la evaluarea constituționalității dispozițiilor art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 și ale art. 38 alin. (3) lit. h) din Legea-cadru nr. 153/2017, în interpretarea dată prin Decizia nr. 59 din 28 septembrie 2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, din perspectiva normei constituționale care consacră egalitatea în drepturi a cetățenilor, Curtea Constituțională reține că prin Decizia nr. 59 din 28 septembrie 2020, paragraful 75, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a arătat că munca prestată cu titlu de activitate de gardă are mereu aceeași natură juridică și, prin urmare, aceeași modalitate de salarizare. În paragrafele 77 și 78 din aceeași decizie, a reținut și că, indiferent când este efectuată — pentru completarea normei legale de muncă și a programului normal de lucru de la funcția de bază sau în afara normei legale de muncă și a programului normal de lucru de la funcția de bază, activitatea de gardă rămâne aceeași, nu poate avea o natură juridică diferită după timpul în care este efectuată, iar regimul ei juridic trebuie să fie același, după cum și salarizarea trebuie să rămână identică. Inclusiv dispozițiile art. 3 alin. (5) din capitolul II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 fac referire la salariul de bază numai pentru stabilirea tarifului orar atunci când reglementează salarizarea medicilor care nu au contract individual de muncă cu unitatea sanitară care organizează serviciul de gardă.

60. Prin urmare, interpretarea pe care Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a dat-o dispozițiilor art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 și celor ale art. 38 alin. (3) lit. h) din Legea-cadru nr. 153/2017 nu stabilește nicio distincție în ceea ce privește natura juridică și salarizarea cuvenită pentru activitatea prestată în linia de gardă între medicii care sunt angajați ai unității medicale în care desfășoară orele de gardă și medicii care nu sunt angajați ai unității medicale în care se desfășoară orele de gardă, astfel că susținerile referitoare la încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 sunt neîntemeiate.

61. Cât privește conformitatea dispozițiilor art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 și ale art. 38 alin. (3) lit. h) din Legea-cadru nr. 153/2017, în interpretarea dată prin Decizia nr. 59 din 28 septembrie 2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, cu normele constituționale și convenționale privind dreptul de proprietate și dreptul la muncă, Curtea reține, în acord cu cele arătate mai sus, că dispozițiile de lege criticate justifică încadrarea în categoria „elementelor de salarizare” a drepturilor salariale aferente activității prestate în linia de gardă. În mod concret, având în vedere că aceste drepturi nu se încadrează în noțiunea de „salariu de bază” — nici măcar în cazul persoanelor care încheie un contract individual de muncă cu timp parțial pentru activitatea prestată în linia de gardă —, dar, cu toate acestea, fac parte din suma salariilor de bază [art. 5 alin. (4) din capitolul II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017], Curtea apreciază că aceste drepturi salariale au o natură juridică distinctă, prin care legiuitorul a dorit să asigure o unitate de reglementare unor situații diverse: remunerarea activității de gardă desfășurate pentru completarea normei

legale de muncă și a programului normal de lucru de la funcția de bază și remunerarea activității în linia de gardă desfășurate peste durata normală a timpului de lucru în vederea asigurării continuității asistenței medicale. A rezultat, prin urmare, un drept cu o natură *sui generis*, supus unei reglementări diferite de cea referitoare la salariul de bază, dar care asigură remunerarea muncii prestate.

62. În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat că stabilirea sistemului de salarizare pentru sectorul bugetar este un drept și o obligație ale legiuitorului (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 108 din 14 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 212 din 8 martie 2006) și că stabilirea principiilor și a condițiilor concrete de acordare a drepturilor salariale personalului bugetar intră în atribuțiile exclusive ale legiuitorului (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 706 din 11 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 23 octombrie 2007). De asemenea, Curtea Constituțională a reținut că legiuitorul are dreptul să elaboreze măsuri de politică legislativă în domeniul salarizării în concordanță cu condițiile economice și sociale existente la un moment dat (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 597 din 21 noiembrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 56 din 22 ianuarie 2024, paragraful 20).

63. În același sens este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia statele se bucură de o largă marjă de apreciere pentru a determina oportunitatea și intensitatea politicilor lor în domeniul sumelor care urmează să fie plătite angajaților lor din bugetul de stat, și anume Hotărârea

din 8 noiembrie 2005, pronunțată în Cauza *Kechko împotriva Ucrainei*, paragraful 23, Hotărârea din 8 decembrie 2009, pronunțată în Cauza *Wieczorek împotriva Poloniei*, paragraful 59, Hotărârea din 2 februarie 2010, pronunțată în Cauza *Aizpurua Ortiz împotriva Spaniei*, paragraful 57, Decizia din 6 decembrie 2011, pronunțată în cauzele *Felicia Mihăieș împotriva României* și *Adrian Gavril Senteș împotriva României*, paragraful 15.

64. Curtea Constituțională observă și că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu conferă dreptul de a primi în continuare un salariu într-un anumit quantum (a se vedea, în acest sens, Hotărârea din 19 aprilie 2007, pronunțată în Cauza *Vilho Eskelinen și alții împotriva Finlandei*, paragraful 94).

65. Având în vedere aceste repere jurisprudențiale, Curtea apreciază că dispozițiile de lege criticate se circumscriu marjei de apreciere de care dispune legiuitorul în reglementarea sistemului de salarizare pentru sectorul bugetar, astfel că nu pot fi reținute criticile referitoare la încălcarea dispozițiilor constituționale și convenționale referitoare la dreptul la muncă și dreptul de proprietate.

66. În final, constatând că nu s-a reținut încălcarea niciunui drept fundamental, Curtea reține că sunt lipsite de temei și criticile referitoare la încălcarea prevederilor constituționale care reglementează restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

67. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Sindicatul Independent al Medicilor din Maramureș, în numele membrilor săi Zagyyva Piroska Judit și alții, în Dosarul nr. 35/100/2020 al Curții de Apel Cluj — Secția a IV-a pentru litigii de muncă și asigurări sociale și de Sindicatul Independent al Medicilor din Maramureș, respectiv de același sindicat, în numele membrei Damian Ildiko, în dosarele nr. 36/100/2020 și nr. 649/100/2020 ale Tribunalului Maramureș — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene și ale art. 38 alin. (3) lit. h) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, în interpretarea dată prin Decizia nr. 59 din 28 septembrie 2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Cluj — Secția a IV-a pentru litigii de muncă și asigurări sociale și Tribunalului Maramureș — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 29 mai 2025.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

pentru **MARIAN ENACHE**,

în temeiul art. 426 alin. (4) din Codul de procedură civilă

coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992

privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale,

semnează

ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

Magistrat-asistent,
Patricia-Marilena Ionea

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind completarea anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.016/2010 pentru stabilirea Sistemului de informare și monitorizare a traficului navelor maritime care intră/ies în/din apele naționale navigabile ale României

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — În anexa nr. 1, la punctul 4 litera k) din Hotărârea Guvernului nr. 1.016/2010 pentru stabilirea Sistemului de informare și monitorizare a traficului navelor maritime care intră/ies în/din apele naționale navigabile ale României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 731 din 3 noiembrie 2010, cu modificările și completările ulterioare, după subpunctul (ii) se introduce un nou subpunct, subpunctul (iii), cu următorul cuprins:

„(iii) unul sau mai multe certificate de asigurare eliberate de furnizorul său și păstrate la bordul navei, care dovedesc existența unei asigurări pentru creanțe maritime eliberate în conformitate cu Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2012 privind asigurarea proprietarilor navelor în ceea ce privește creanțele maritime, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 97/2013, precum și certificate de răspundere civilă eliberate în conformitate cu:

1. Convenția internațională din 1969 privind răspunderea civilă pentru pagubele produse prin poluare cu hidrocarburi, 1992, la care România a aderat prin Ordonanța Guvernului nr. 15/2000, aprobată prin Legea nr. 158/2000;

2. Convenția internațională din 2001 privind răspunderea civilă pentru prejudicii provocate de poluarea cu hidrocarburi de consum de la navele maritime (BUNKERS), adoptată la Londra la 23 martie 2001, la care România a aderat prin Legea nr. 108/2009; și

3. Convenția internațională de la Nairobi privind îndepărtarea epavelor, adoptată la Nairobi la 18 mai 2007, la care România a aderat prin Legea nr. 31/2016, cu completările ulterioare.”

Art. II. — Ministerul Transporturilor și Infrastructurii comunică Comisiei Europene textul prezentei hotărâri, care demonstrează transpunerea Directivei delegate (UE) 2025/811, precum și textele principalelor dispoziții de drept intern adoptate în domeniul reglementat de aceasta, după publicarea prezentei hotărâri în Monitorul Oficial al României, Partea I.

★

Prezenta hotărâre transpune Directiva delegată (UE) 2025/811 a Comisiei din 19 februarie 2025 de modificare a anexei I la Directiva 2002/59/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește informațiile care trebuie notificate sistemelor de raportare a navelor, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, nr. 2025/811, seria L, din 28 aprilie 2025.

PRIM-MINISTRU
ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

Marian Neacșu

Viceprim-ministru, ministrul afacerilor interne,

Marian-Cătălin Predoiu

p. Ministrul transporturilor și infrastructurii,

Ionuț-Cristian Săvoiu,

secretar de stat

Ministrul mediului, apelor și pădurilor,

Diana-Anda Buzoianu

Ministrul afacerilor externe,

Oana-Silvia Țoiu

București, 30 octombrie 2025.

Nr. 925.

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

**privind exercitarea, cu caracter temporar,
de către domnul Gigi-Dorinel Iancu a funcției publice vacante
din categoria înalților funcționari publici de secretar general
al Instituției Prefectului — Județul Teleorman**

Având în vedere Adresa Ministerului Afacerilor Interne nr. 21.447 din 29 octombrie 2025, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/10.517 din 29 octombrie 2025, propunerea formulată de Instituția Prefectului — Județul Teleorman prin Adresa nr. 10.726 din 1 octombrie 2025, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 38.626/2025,

în temeiul art. 29, art. 265 alin. (11), art. 389 lit. c¹), art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. f), art. 509 alin. (3), art. 510 alin. (1) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Gigi-Dorinel Iancu, șef serviciu al Serviciului juridic, exercită, cu caracter temporar, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Instituției Prefectului — Județul Teleorman pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU

ILIE-GAVRIL BOLOJANContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ștefan-Radu Oprea

București, 4 noiembrie 2025.

Nr. 507.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

**privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare,
de către domnul Marius-Cristian Ghincea a funcției publice
vacante din categoria înalților funcționari publici
de secretar general al Instituției Prefectului — Județul Ilfov**

Având în vedere Adresa Ministerului Afacerilor Interne nr. 21.446 din 29 octombrie 2025, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/10.516 din 29 octombrie 2025, propunerea formulată de Instituția Prefectului — Județul Ilfov prin Adresa nr. 11.776 din 6 octombrie 2025, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 38.614/2025,

în temeiul art. 29, art. 265 alin. (11), art. 389 lit. c¹), art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. b) și f), art. 505 alin. (5), art. 509 alin. (3), art. 510 alin. (1) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data de 21 decembrie 2025, domnul Marius-Cristian Ghincea, director general al Direcției generale administrație și relația cu Consiliul General al Municipiului București din cadrul Primăriei Municipiului București, exercită, cu caracter temporar, prin detașare, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Instituției Prefectului — Județul Ilfov pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU

ILIE-GAVRIL BOLOJANContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ștefan-Radu Oprea

București, 4 noiembrie 2025.

Nr. 508.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind acordarea autorizării pentru Dendrio Technology —
S.R.L. privind utilizarea echipamentelor de infrastructură 5G**

Având în vedere Hotărârea Consiliului Suprem de Apărare a Țării nr. 117 din 28 octombrie 2025 privind avizarea solicitării pentru obținerea autorizării de utilizare a echipamentelor de infrastructură 5G, depusă de către Dendrio Technology — S.R.L.,

în temeiul art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 3 alin. (2) din Legea nr. 163/2021 privind adoptarea unor măsuri referitoare la infrastructuri informatice și de comunicații de interes național și condițiile implementării rețelelor 5G,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Se acordă pentru Dendrio Technology — S.R.L. autorizarea privind utilizarea echipamentelor de infrastructură 5G, în condițiile în care tehnologiile, echipamentele sau produsele software comercializate sub numele sau marca sa provin de la operatori economici avizați în temeiul Legii nr. 163/2021 privind adoptarea unor măsuri referitoare la infrastructuri informatice și de comunicații de interes național și condițiile implementării rețelelor 5G.

PRIM-MINISTRU

ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,
Ștefan-Radu Oprea

București, 4 noiembrie 2025.
Nr. 509.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind acordarea autorizării pentru Arbor Networks UK
Limited privind utilizarea echipamentelor de infrastructură 5G**

Având în vedere Hotărârea Consiliului Suprem de Apărare a Țării nr. 114/2025 privind avizarea solicitării pentru obținerea autorizării de utilizare a echipamentelor de infrastructură 5G, depusă de către Arbor Networks UK Limited,

în temeiul art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 3 alin. (2) din Legea nr. 163/2021 privind adoptarea unor măsuri referitoare la infrastructuri informatice și de comunicații de interes național și condițiile implementării rețelelor 5G,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Se acordă pentru Arbor Networks UK Limited autorizarea privind utilizarea echipamentelor de infrastructură 5G, în condițiile în care tehnologiile, echipamentele sau produsele software comercializate sub numele sau marca sa provin de la operatori economici avizați în temeiul Legii nr. 163/2021 privind adoptarea unor măsuri referitoare la infrastructuri informatice și de comunicații de interes național și condițiile implementării rețelelor 5G.

PRIM-MINISTRU

ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,
Ștefan-Radu Oprea

București, 4 noiembrie 2025.
Nr. 510.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind acordarea autorizării pentru Racom S.R.O.
privind utilizarea echipamentelor de infrastructură 5G**

Având în vedere Hotărârea Consiliului Suprem de Apărare a Țării nr. 115 din 28 octombrie 2025 privind avizarea solicitării pentru obținerea autorizării de utilizare a echipamentelor de infrastructură 5G, depusă de către Racom S.R.O., în temeiul art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 3 alin. (2) din Legea nr. 163/2021 privind adoptarea unor măsuri referitoare la infrastructuri informatice și de comunicații de interes național și condițiile implementării rețelelor 5G,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Se acordă Racom S.R.O. autorizarea privind utilizarea echipamentelor de infrastructură 5G, în condițiile în care tehnologiile, echipamentele sau produsele software comercializate sub numele sau marca sa provin de la operatori economici avizați în temeiul Legii nr. 163/2021 privind adoptarea unor măsuri referitoare la infrastructuri informatice și de comunicații de interes național și condițiile implementării rețelelor 5G.

PRIM-MINISTRU

ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ștefan-Radu Oprea

București, 4 noiembrie 2025.
Nr. 511.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind acordarea autorizării pentru ZA Cloud — S.R.L. privind
utilizarea echipamentelor de infrastructură 5G**

Având în vedere Hotărârea Consiliului Suprem de Apărare a Țării nr. 116 din 28 octombrie 2025 privind avizarea solicitării pentru obținerea autorizării de utilizare a echipamentelor de infrastructură 5G, depusă de către ZA Cloud — S.R.L.,

în temeiul prevederilor art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 3 alin. (2) din Legea nr. 163/2021 privind adoptarea unor măsuri referitoare la infrastructuri informatice și de comunicații de interes național și condițiile implementării rețelelor 5G,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Se acordă pentru ZA Cloud — S.R.L. autorizarea privind utilizarea echipamentelor de infrastructură 5G, în condițiile în care tehnologiile, echipamentele sau produsele software comercializate sub numele sau marca sa provin de la operatori economici avizați în temeiul Legii nr. 163/2021 privind adoptarea unor măsuri referitoare la infrastructuri informatice și de comunicații de interes național și condițiile implementării rețelelor 5G.

PRIM-MINISTRU

ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ștefan-Radu Oprea

București, 4 noiembrie 2025.
Nr. 512.

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**privind acordarea autorizării pentru
DENDRIO SOLUTIONS — S.R.L. privind utilizarea
echipamentelor de infrastructură 5G**

Având în vedere Hotărârea Consiliului Suprem de Apărare a Țării nr. 118/2025 privind avizarea solicitării pentru obținerea autorizării de utilizare a echipamentelor de infrastructură 5G, depusă de către compania DENDRIO SOLUTIONS — S.R.L.,

în temeiul art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 3 alin. (2) din Legea nr. 163/2021 privind adoptarea unor măsuri referitoare la infrastructuri informatice și de comunicații de interes național și condițiile implementării rețelelor 5G,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Se acordă DENDRIO SOLUTIONS — S.R.L. autorizarea privind utilizarea echipamentelor de infrastructură 5G, în condițiile în care tehnologiile, echipamentele sau produsele software comercializate sub numele sau marca acesteia provin de la operatori economici avizați în temeiul Legii nr. 163/2021 privind adoptarea unor măsuri referitoare la infrastructuri informatice și de comunicații de interes național și condițiile implementării rețelelor 5G.

PRIM-MINISTRU

ILIE-GAVRIL BOLOJANContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ștefan-Radu Oprea

București, 4 noiembrie 2025.
Nr. 513.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.
Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

